

**Κυριακή 1 Ἰουλίου 2012. Μνήμη τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν
Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων.**

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν δ'.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'. Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτήρ... Πεφώτισται τὰ σύμπαντα...Δοξάζω τοῦ Πατρός...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα καὶ νῦν, τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Μέγιστον θαῦμα! παρθένος τεκούσα...Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκείμεον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον, ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρόν· Τὸν Σταυρόν σου προσκυνῶ Χριστέ...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Κιβωτὸν σὲ νοητὴν Ἀγνὴ γινώσκομεν...Ἐπὶ τῆς γῆς οὐρανὸν Ἀγνὴ ἀνέδειξεν...Σωτηρίαν ταῖς πρεσβείαις σου κεκτήμεθα... Δόξα καὶ νῦν, τὸ ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· Ἀνάπλασιν καὶ ζωὴν...Τό· Νῦν Ἀπολύεις...Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια...Δόξα, τῶν ἁγίων· Ἄγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί...Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν. Εἰς τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἦχου· Ἐκπλήττων τῆ ὀράσει...Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· Τῆ Ὑπερμάχῳ...οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ...ὄλον. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'. Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστὲ

Σωτήρ...Πεφώτισται τὰ σύμπαντα...Δοξάζω τοῦ Πατρὸς...ἀνατολικά
στιχηρὰ γ'. Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον...Ὑμνοῦμεν τὸν Σωτήρα...Τοῖς ἐν
Ἄδῃ καταβάς...καὶ τῶν ἁγίων προσόμοια γ'. Ὅλην ἀποθέμενοι...Ὑλην
ἐβδελύξαντο...Ὅλην εἰσοικίσασα...δευτεροῦντες το α'. Δόξα, τὸ ἰδιό-
μελον τῶν ἁγίων· Ἀτελεύτητος ὑπάρχει τῶν Ἀγίων ἡ χάρις...Καὶ νῦν, τὸ
α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Πῶς μὴ θαυμάσωμεν...Εἴσοδος. Τὸ Φῶς ἰλαρόν...
τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων
αὐτοῦ. Εἶτα τὰ γ' ἀναγνώσματα τῶν ἁγίων· α'. Πάντα τα ἔθνη συ-
νήχθησαν ἅμα...(Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ'. μγ' 9-14) β'.
Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ...(Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
Κεφ'. γ' 1-9), γ'. Δίκαιοι εἰς τὸν αἶωνα ζῶσι...(Σοφίας Σολομώντος τὸ
Ἀνάγνωσμα. Κεφ'. ε' 15, ς' 3). Εἰς τὴν λιτήν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τοῦ
ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς, εἶτα τὰ ε' ἰδιόμελα τῶν ἁγίων· Ἡ πηγὴ τῶν
ἰαμάτων...Πόθῳ θείῳ, καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων...Μεγάλων ἀξιο-
θέντες...Ἀγάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων εἰς αἰῶνας...Ἰατροὶ τῶν ἀσθε-
νούντων...Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῶν ἁγίων· Φαιδρὰ καὶ ἐπιφωτός...Καὶ
νῦν, τὸ θεοτοκίον· Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος...Εἰς τὸν στίχον, τὰ ἀναστά-
σιμον στιχηρὸν· Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ...εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἄλ-
φάβητον· Ἡ ζωοδόχος σου ἔγερσις Κύριε...Θεὸς ὑπάρχων ἀναλλοίωτος...
Ἵνα τὸ γένος ἡμῶν...Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῶν ἁγίων· Πάντοτε ἔχοντες
Χριστόν...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πα-
ναγνὲ...Τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτικὸν, τὸ Ἀναστά-
σιμον· Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...Δόξα, τῶν ἁγίων· Ἅγιοι Ἀνάργυροι...
Καὶ νῦν· Θεοτόκε Παρθένε...Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις
εἰς τὰς ἐπιστολάς καὶ εἰς τὸν βίον τῶν ἁγίων.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτικά εἰς τὸν ἐσπερινὸν λέγομεν,
ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωί, ἐν τῷ **μεσονυ-
κτικῷ**, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Ἀκατάληπτε μόνη κυριαρχία...Τὰ
Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει...
καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον· Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...Δόξα, τῶν ἁγίων· Ἄγιοι Ἀνάργυροι...Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...Εὐθὺς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται...Δόξα· Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Τὸ ἀναλλοίωτον... Δόξα· Τὸ ἀκατάληπτον...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει...Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπανσα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ δ' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ... Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου... Εἰς τὸν στίχον τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ Σταυροαναστάσιμος, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, ὁ τῆς Θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια καὶ τῶν Ἁγίων, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς ς' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ Δόξα...καὶ τὸ Καὶ νῦν...Καταβασίαι· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῶν ἁγίων· Οἱ τὴν χάριν λα-

βόντες τῶν ἱαμάτων...καὶ ὁ οἶκος αὐτῶν· Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας...
Κάθισμα τῶν ἀγίων· Ἰαμάτων δοτῆρες θαυματουργοὶ...Δόξα· τὸ αὐτό...
Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσῶν...Ἀφ' ἕκτης
τὸ αναστάσιμον κοντάκιον· Ἐξανέστης σήμερον...καὶ ὁ οἶκος· Ὁ οὐρανὸς
καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν...Συναξάριον. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολο-
γείται.**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν...ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν
ἡμῶν...εἶτα τὸ ἔξαποστειλάριον, τὸ δ' αναστάσιμον· Ταῖς ἀρεταῖς ἀστρά-
ψαντες...τῶν ἀγίων· Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων...καὶ τὸ θεοτοκίον· Ἐκύησας
Πανάχραντε...Εἰς τοῦ αἴνους, ἰστώμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀνα-
στάσιμα στιχηρὰ δ'· Δεῦτε πάντα τα ἔθνη...Διηγῆσαντο πάντα τα θαυ-
μάσια...Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται...Ἐν τῷ φωτί σου Δέσποτα...καὶ τὰ
δ' προσόμοια τῶν ἀγίων· Νάμασι τοῦ Πνεύματος...Πάθη ἀλογώτατα...Ὁ
θεῖος ναὸς ὑμῶν...δευτεροῦντες το α'. Δόξα, τὸ δ' εωθινόν· Ὁρθρος ἦν
βαθύς...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ αναστά-
σιμον τροπάριον μόνον· Σήμερον σωτηρίαν...Ἐκτενής, ἀπόλυσις. Ἡ α'
ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις, ἀπολυτίκιον αναστάσιμον· Εὐφραινέσθω τὰ
οὐράνια...Δόξα, τῶν ἀγίων· Ἅγιοι Ἀνάργυροι...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν
ὥρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' τροπάρια, καὶ τῶν Ἀγίων ἡ
ς' ὠδὴ, ἄνευ εἰρμοῦ, εἰς δ' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ· Δεῦτε προσκυνή-
σωμεν...ὁ αναστὰς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀνα-
στάσιμον· Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...τῶν ἀγίων· Ἅγιοι Ἀνάργυροι...τοῦ
ἀγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἀγίου τῆς μονῆς...ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἐκπλήττων
τῇ ὁράσει...Δόξα, τὸ κοντάκιον τῶν ἀγίων· Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν

ιαμάτων...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Προστασία τῶν Χριστιανῶν... Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν Ἁγίων, ἦτοι: Ἀπόστολος· **α'**. τῆς Κυριακῆς· Ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας...(Ρωμ. ς' 18-23), ὁ ζήτει τῇ τετάρτῃ Κυριακῇ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν καὶ **β'**. τῶν Ἁγίων· Ὑμεῖς ἔστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους...(Κορ. ιβ' 27-31, ιγ' 1-8), ὁ ζήτει τῇ 1^η Νοεμβρίου. Εὐαγγέλιον· **α'**. τῆς Κυριακῆς· Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοῦμ...(Ματθ. η' 5-13), ὁ ζήτει τῇ τετάρτῃ Κυριακῇ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν καὶ **β'**. τῶν Ἁγίων· Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητᾶς αὐτοῦ...(Ματθ. ι' 1, 5-8), ὁ ζήτει τῇ 1^η Νοεμβρίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως...τὸ Ἄξιόν ἐστιν...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...Εἶδομεν τὸ φῶς... Πληρωθήτω...Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ', Δόξα καὶ νῦν οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...Ὑψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.